

**UCHWAŁA Nr III/22/19
RADY GMINY OSIE**

z dnia 21 lutego 2019 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy
skargi Prokuratora Okręgowego w Bydgoszczy na Uchwałę Nr IX/57/15 Rady Gminy
Osie z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji
i deklaracji podatkowych**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994, 1000, 1349, 1432 i 2500) w zw. z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629) uchwała się, co następuje:

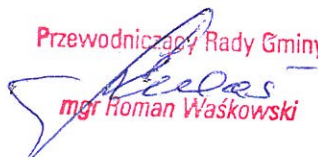
§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę z dnia 30 stycznia 2019 r. Prokuratora Okręgowego w Bydgoszczy dotyczącą stwierdzenia nieważności części uchwały Nr IX/57/15 Rady Gminy Osie z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Osie.

§ 4. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty, tj. poprzez wywieszenie na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Osie.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr Roman Waśkowski

UZASADNIENIE

Rada Gminy Osie podjęła uchwałę Nr IX/57/15 dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych.

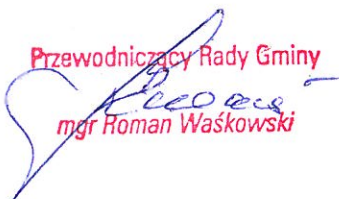
Do Rady Gminy Osie wpłynęła skarga Prokuratora Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2019 r. na wyżej wskazaną uchwałę, wnosząca o stwierdzenie nieważności części uchwały dotyczącej sformułowania znajdującego się w treści załączników nr 1,2,3 i 4 do uchwały.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, 1467 i 1629) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

W myśl art. 31 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym to wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz.

W Uchwale 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 listopada 2012 r. (I OPS 3/12 , LEX nr 1225396) sąd stwierdził, że w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg, których przedmiotem jest uchwała rady gminy, zdolność procesową (art. 26 § 1 w związku z art. 28 § 1 i art. 32 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi) ma wójt (burmistrz, prezydent miasta), chyba że w sprawie zachodzą okoliczności szczególne, których nieuwzględnienie mogłoby prowadzić do pozbawienia rady gminy prawa do ochrony sądowej.

W związku z powyższym podjęcie niniejszej uchwały jest konieczne i zasadne.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr Roman Waśkowski

Załącznik do uchwały nr III/22/19
Rady Gminy Osie z dnia 21 lutego 2019 r.

Osie, dnia 21 lutego 2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz

Skarżący: Prokurator Okręgowy
w Bydgoszczy
ul. Stefana Okrzei 10
85-317 Bydgoszcz

Organ: Rada Gminy Osie
ul. Dworcowa 6
86-150 Osie
reprezentowana przez
Wójta Gminy Osie

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.) przekazuje skargę Prokuratora Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2019 r. sygn. akt PO IV Pa 8.2019 na uchwałę nr IX/57/15 Rady Gminy Osie z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych, uznając ją, w świetle części orzecznictwa sądów administracyjnych, za niezasadną i wnosząc o jej oddalenie.

Uzasadnienie

Prokurator Okręgowy w Bydgoszczy zaskarżył w części uchwałę nr IX/57/15 Rady Gminy Osie z dnia 20 listopada 2015 r. w sprawie określenia wzorów formularzy informacji i deklaracji podatkowych. W skardze zarzucił, że ww. uchwała została podjęta z naruszeniem przepisów prawa tj.

art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 6 ust. 13 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych – w brzmieniu obowiązującym 20 listopada 2015 r., art. 6a ust. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym – w brzmieniu obowiązującym 20 listopada 2015 r. i art. 6 ust. 9 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym – w brzmieniu obowiązującym 20 listopada 2015 r..

Prokurator Okręgowy zakwestionował możliwość wprowadzenia we wzorze informacji sprawie podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego, we wzorze deklaracji na podatek od nieruchomości, we wzorze deklaracji na podatek rolny, we wzorze deklaracji na podatek leśny – zapisu :

„ Oświadczam, że są mi znane przepisy Kodeksu karnego skarbowego o odpowiedzialności za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością.”

W ocenie Skarżącego kwestionowane sformułowanie, polegające na nałożeniu na podatników obowiązku składania oświadczenia zawierającego pouczenie o odpowiedzialności karnej zostało dokonane z przekroczeniem delegacji ustawowej, a ponadto nie zawiera ono danych dot. przedmiotu i podmiotu opodatkowania, niezbędnych do wymiaru i poboru podatku od nieruchomości. Dlatego też zdaniem Prokuratora, koniecznym jest wyeliminowanie tego rodzaju zapisu, gdyż w sposób istotny narusza on prawo. Jego zdaniem, żaden z przepisów cyt. wyżej ustaw podatkowych nie stanowi podstawy do zawarcia w treści wzorów oświadczeń wiedzy dotyczących odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że zaskarżona uchwała stanowiła przedmiot oceny organu nadzoru, który nie zakwestionował jej legalności.

W ocenie organu kwestionowany zapis nie narusza przepisów wskazanych przez Prokuratora Okręgowego i nie ma przeszkód, aby dalej znajdował się we wzorach informacji i deklaracji. Ma on za zadanie uświadomić podatnikom, aby składali swe oświadczenia zgodnie z rzeczywistym stanem i o możliwości poniesienia odpowiedzialności za składanie fałszywych oświadczeń. Ma też na celu zmobilizowanie podatników do zapoznania się z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Oświadczenie takie należy traktować jako informacyjne, zmierzające do zwrócenia uwagi podmiotowi składającemu informację na konieczność szczególnej uwagi i dbałości o to, by formularz wypełnić prawidłowo i rzetelnie. Kwestionowane w skardze oświadczenie informacyjne nie powoduje więc zagrożenia interesów i praw jednostki i nie prowadzi do istotnego naruszenia prawa. W zapisie nie zamieszczono pouczenia o odpowiedzialności karnej, a jedynie informacje o takiej odpowiedzialności.

Zgodnie z art. 91 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. W przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, ograniczając się do wskazania, iż uchwałę lub zarządzenie wydano z naruszeniem prawa.

W ocenie udzielającego odpowiedzi na skargę, jeżeli uznać, że kwestionowany wyżej zapis został wprowadzony z naruszeniem prawa to naruszenie to jest nieistotne.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 maja 2018 r. sygn. akt II FSK 868/18 podkreślono, że „ zawarcie w formularzach informacji i deklaracji podatkowych oświadczenia o świadomości składających je podmiotów o odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością, nie stanowi przekroczenia upoważnienia ustawowego do określania wzorów formularzy.” Sąd stwierdził, że oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za podawanie nieprawdziwych danych, było już wielokrotnie przedmiotem rozstrzygnięć sądów administracyjnych, w tym Naczelnego Sądu Administracyjnego. Naczelny Sąd Administracyjny

w szeregu wyroków: z dnia 5 maja 2016 r., II FSK 3404, 3405 i 3354/15 oraz 4/16, z dnia 3 sierpnia 2016 r., II FSK 478/16, a ostatnio także z dnia 12 stycznia 2018 r., II FSK 3453/17, wypowiedział pogląd, że sygnalizowany przez prokuratorów problem dodatkowych oświadczeń, przewidzianych w tych formularzach, dotyczy bardziej ich strony semantycznej bądź redakcyjnej, niż zgodności aktów prawa miejscowego z prawem powszechnie obowiązującym. Skoro bowiem oświadczenia te nie stwarzają zagrożenia dla interesów i praw jednostek, gdyż nie wywołują u ich adresatów negatywnych skutków ani nie nakładają na nich dodatkowych obowiązków, a ewentualny uszczerbek tego rodzaju mogłaby dopiero spowodować nieuprawniona interpretacja fragmentów przewidujących je uchwał, można ewentualnie uznać, iż dopuszczono się w nich pewnego, mało znaczącego uchybienia redakcyjnego, stanowiącego co najwyżej nieistotne naruszenie przepisów ustaw samorządowych.

Należy podzielić pogląd wyrażony w tym wyroku, że kwestionowany zapis nie narusza art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, art. 6a ust. 11 ustawy o podatku rolnym, art. 6 ust. 13 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 6 ust. 9 ustawy o podatku leśnym, bowiem zawarcie w uchwalonych /.../ formularzach informacji i deklaracji podatkowych oświadczenia o świadomości składających je podmiotów o odpowiedzialności karnej za podanie danych niezgodnych z rzeczywistością, nie stanowi przekroczenia upoważnienia ustawowego do określania wzorów formularzy. W tej sytuacji brak także podstaw do przyjęcia, ażeby prowadziło to do naruszenia art. 7 Konstytucji, stanowiącego, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, art. 94 Konstytucji, traktującego o ustanawianiu aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, a tym bardziej art. 168 Konstytucji, odnoszącego się do uprawnienia jednostek samorządu terytorialnego do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie.

Podobne poglądy znalazły swój wyraz w także w wyrokach innych sądów administracyjnych: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 grudnia 2016 r. sygn. akt III SA/Wa 2611/16, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 22 listopada 2016 r. sygn. akt I SA/Lu 306/16, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 18 stycznia 2017 r. sygn. akt III SA/Wa 3660/16, Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2016 r. sygn. akt II FSK 499/16, Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 2016 r. sygn. akt II FSK 933/16.

Mając powyższe na uwadze wnosi się jak na wstępie.

Załącz.

- 1) skarga
- 2) odpowiedź na skargę wraz z odpisem
- 3) uchwała Rady Gminy o upoważnieniu
Wójta do udzielenia odpowiedzi na skargę
- 4) akta sprawy